

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532522576/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

I det Moment han faaer *Diones* Brev,
Den fine Skrift hans Øie let gjenkjender,
Og bævende af Tvivl og Frygt hans Hænder
Det lette Segl af Brevet hurtigt rev,
Han sagte læser hvad hun kjærlig skrev,
Begynder forfra hvergang Skriften ender –
Og meer og meer for Øiet Taagen steg,
Og meer og meer fra Kinden Farven veeg.

Men Brevet synker let nu af hans Haand,
Der lig et Sorgens Skjold hans Blik bedækker,
Og svalmende som Stormen nu hans Aand
Hver slumrende Erindring kraftig vækker;
Og Hjertet sprænger alle Hensyns Baand,
Og ingen Klogskab meer dets Vinge stækker;
Det hæves atter elskende og blidt,
Stærkt i sin Frihed, i sin Styrke frit.

Og *Charles*, der som gjenfødt nu sig føler,
Som til et andet Liv af Doden vakt,
Nu slutter med sig selv en stille Pagt,
Hvis stærke Varme intet Hensyn kjøler,
Ved den Beslutning kun hans Villie nøler,
At gjøre Alting godt ved egen Magt:
At tage, som hans Mo'er jo vil, en Kone,
Dog ikke Frøken *Fine*, men *Dione*.

Som Blomsten nu, hvis tryllerrige Duft
I Bægret født, i Luften lilfig stoger,
Og, medens Natten bort for Dagen viger,
Udbredes i den ætherlette Luft:
Saa *Charles*'s Bryst, ved Kraft af hans Fornuft
Af Lærken løst, til Haab og Frihed higer,
Selv der ud han i den lyse Nat,
Af hver en Tvivl, af hver en Sorg forladt.